

Nr 608.

Av fru **Gärde Widemar**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

I proposition nr 170 föreslås, att till kommunalskattelagen av den 28 september 1928 skall fogas ett tillägg angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst. Enligt förslaget skall förordningen träda i kraft den 1 januari 1952 och icke äga tillämpning beträffande ackumulerad inkomst, som åtnjutits under tidigare beskattningsår än för vilket taxering av beskattningsnämnd i första instans verkställes år 1952. Person, som uppburit ackumulerad inkomst under 1950 eller tidigare, kan sålunda icke beredas den föreslagna skattelättnaden. Jag saknar anledning att i detta sammanhang ta upp frågan om ackumulerad inkomst i hela dess vidd utan begränsar mig till ett speciellt förhållande, som aktualiseras genom ifrågavarande lagförslag.

Under år 1950 trädde den tvångsclearing med Tyskland i kraft, varigenom personer, som hade fordringar av vissa angivna slag i Tyskland, skulle genom likvidationsnämnden börja få medel utbetalade till sig. Utbetalningen rörde sig i vissa fall om tjänstepensioner, änkepensioner och periodiskt utgående skadeståndsbetalningar, som tillförsäkrats dessa personer av tyska staten eller enskilda tyska rättssubjekt. Kraven härröra sig från tiden för tyska rikets sammanbrott våren 1945 och fram till den 1 april innevarande år. Enligt uppgift började utbetalningar ske från likvidationsnämnden i oktober 1950. Fram till 1950 års slut utbetalades på detta sätt 71 337 kronor. Utbetalningarna, som i första hand skulle ske till de mest ömmande fallen, utgöra sålunda ackumulerad inkomst oftast av pensionskaraktär. Det i propositionen framlagda lagförslaget medger icke möjlighet till skattelindring, enär utbetalningarna skett före den 1 januari innevarande år.

Den utväg, som närmast låge till hands, vore att generellt utsträcka möjligheterna till skattelättnader att gälla för inkomst, som åtnjutits efter den 1 oktober 1950. Detta låter sig av uppenbara skäl inte göra. Inte heller synes det vara ur lagteknisk synpunkt lämpligt att inskriva en speciell bestämmelse för ifrågavarande personer. Om rättelse skall vinnas, vilket är i hög grad önskvärt, återstår då endast möjligheten att riksdagen beslutar att restituera skattemedel, som inbetalats till statskassan utöver vad som skulle ha blivit fallet, om bestämmelserna för skattelättnader för ackumulerad inkomst gällt redan från den tid, då utbetalningarna enligt tvångsclearingen med Tyskland börjat att äga rum. Närmare bestämmelser härom torde kunna utfärdas av Kungl. Maj:t.

Med stöd av vad jag ovan anført hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 170 måtte

besluta, att till personer, som av s. k. tyskmedel erhållit periodiska understöd och liknande förmåner, vilka ackumulerats för tiden från tyska rikets sammanbrott våren 1945 och utbetalats före den 1 januari 1951, restituera de belopp, som utgöra mellanskillnaden mellan den skatt, som kommer att påläggas dem för dessa inkomster, och den skatt, som skulle ha pålagts, om bestämmelserna i propositionen nr 170 angående ackumulerad inkomst skulle ha tillämpats på dem.

Stockholm den 21 april 1951.

Ingrid Gärde Widemar.
